

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 18. siječnja 2019.

Analiza presude

Vuković protiv Hrvatske

br. zahtjeva 47880/14

povreda čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju – pravo na mirno uživanje vlasništva

Odluke domaćih građanskih sudova o odbijanju zahtjeva za naknadu štete radi privremenog oduzimanja osobnog vozila nisu primjereno pokazale da je zadovoljen uvjet „pravične ravnoteže“.

Europski sud za ljudska prava (dalje: ESLJP), u Odboru od 3 suca donio je dana 15. studenog 2018. presudu kojom je utvrdio da je Republika Hrvatska podnositelju zahtjeva povrijedila pravo na mirno uživanje vlasništva zajamčeno člankom 1. Protokola broj 1 uz Konvenciju.

Podnositelj zahtjeva je prigovorio tome što su Općinski i Županijski sud u Zagrebu odbili njegov zahtjev za naknadu štete, iako su bili ispunjeni svi elementi za odgovornost države za naknadu štete zbog produljenog zadržavanja i neodgovarajućeg čuvanja njegovog osobnog vozila od strane policije. Naime, podnositelju zahtjeva je u srpnju 2000. policija privremeno oduzela vozilo kanadskih registarskih oznaka zbog sumnje da je vozilo ukrao nepoznati počinitelj. Policija je zatražila od kanadskog Interpola podatke o vozilu, međutim odgovor nije zaprimljen. Vozilo je vraćeno podnositelju zahtjeva 2002. godine nakon što je nadležno državno odvjetništvo naložilo policiji vraćanje.

ESLJP je utvrdio da oduzimanje i zadržavanje podnositeljevog vozila koje je rezultiralo smanjenjem njegove vrijednosti, a koje su domaće vlasti odbile nadoknaditi, predstavlja miješanje države u smislu članka 1. Protokola br. 1. odnosno nadzor nad upotrebom vlasništva koji je obuhvaćen drugim stavkom članka 1. Protokola 1. Takvo miješanje bilo je zakonito, te je imalo legitiman cilj u općem interesu - osiguranje i zaštita predmeta koji se može koristiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Ispitujući je li miješanje u pravo na mirno uživanje vlasništva bilo razmjerno legitimnom cilju, ESLJP je kazao kako svaka zapljena ili oduzimanje predmeta uzrokuje štetu, ali da stvarna šteta ne bi trebala biti veća od one koja je neizbježna. Podnositeljevo vozilo je oduzeto u kontekstu kaznenog postupka, a policija ga je zadržala skoro dvije godine bez konačnog utvrđenja je li isto ukradeno.

ESLJP je bez razmatranja pozadinskih razloga za toliko dugo razdoblje u kojem je vozilo podnositelja zadržano, smatrao da primarna odgovornost za kašnjenje leži na državnim tijelima. Nadalje je utvrdio da su domaći sudovi u parničnom postupku koji se vodio radi

naknade štete (zbog produljenog zadržavanja vozila u neodgovarajućim uvjetima) svoju ocjenu ograničili na pitanja zakonitosti, bez ocjene proporcionalnosti te mjere i njenih učinaka na imovinska prava podnositelja. (sličan predmet: [*Džinić protiv Hrvatske*](#))

U takvim okolnostima odluke domaćih sudova kojima je odbijen zahtjev za naknadu štete, nisu zadovoljile standard „pravedne ravnoteže“, pa je stoga došlo do povrede članka 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju, a podnositelju je dosuđen iznos od 5.000,00 eura na ime neimovinske štete, te 6.100,00 eura za troškove postupka.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava te ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava.